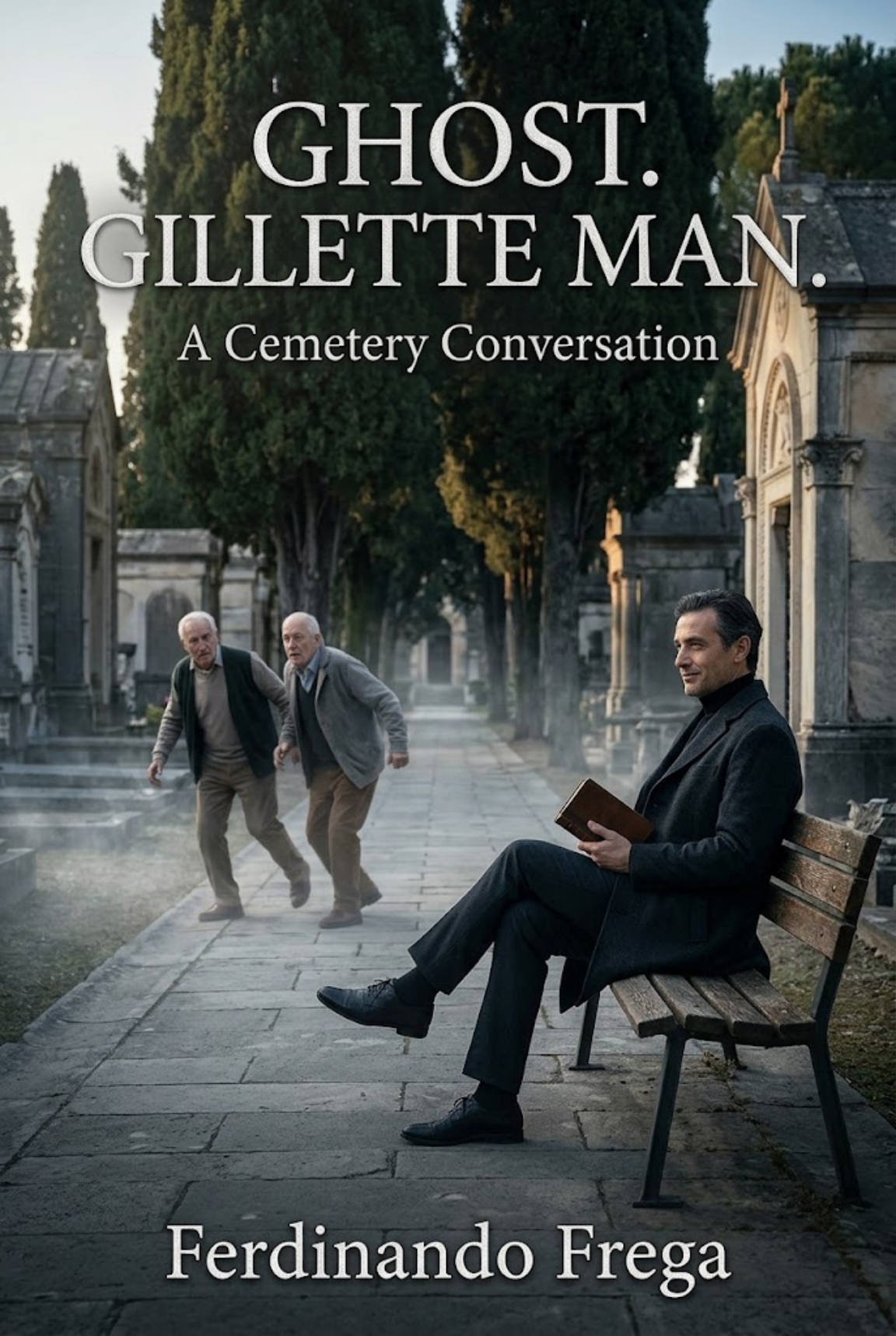

GHOST.
GILLETTE MAN.
A Cemetery Conversation
Ferdinando Frega

பேய். GILLETTE MAN.

"நான் வெறும் ஒரு பேய்தான்."

The P&G Saga · 20

அன்று காலை நான் நடந்தே கல்லறைத் தோட்டத்துக்குச் சென்றிருந்தேன். அது அப்பாவின் பிறந்தநாள் நினைவு நாள், கால்நடையாக அவ்வளவு நீண்ட தூரம் வந்த பிறகு ஒரு கணம் ஓய்வெடுக்க நின்றேன், உட்கார ஒரு பெஞ்ச் கிடைத்தது, அதன் ஒரு பகுதியில் இரண்டு வயதான பெரியவர்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள்.

நான் அவர்களுக்கு வணக்கம் சொன்னேன் — அந்நியர்களைப் பற்றி என் கலிலேயச் சக ஊழியர் நமக்கு விட்டுச்சென்ற ஒரு பழைய விதி — மூச்சு வாங்க நான் அமர்ந்துகொண்டிருந்தபோது, அவர்கள் இருவரும் உரக்கப் பேசத் தொடங்கினார்கள், ஒரு வெளிப்படையான உரையாடல், பார்த்தால் கொஞ்சம்கூட ரகசியமாக வைக்கப்படுவதற்காக அல்ல என்று தோன்றியது, நானோ அங்கேயே அமர்ந்திருந்தேன்.

இளையவர் மூத்தவரிடம், தான் எப்படிச் சாவேன் என்று அவர் நினைக்கிறார், தன் இறுதிச் சடங்குக்கு யார் வர வேண்டும் என்று விரும்புகிறார் என்று கேட்டார். மற்றவர் பதில் சொன்னார்: "என் வயதில், வெறும் 96, எனக்கு மிஞ்சியிருக்கும் கோரிக்கைகள் கொஞ்சம்தான், நான் சாகும்போது எனக்குத் தெரிந்த எல்லோரும் அங்கே இருப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள்

எங்கே இருந்தாலும், முதலிலேயே நானே போய் அவர்களிடம் விடைபெறுவேன் என்று நம்புகிறேன்."

பதிலுக்கு, அந்த முதியவர் இளையவரிடம் கேட்டார்: "நீ, நீ எப்படிச் சாக விரும்புகிறாய்?"

"பாருங்கள்," என்றார் அவர், "எனக்கு 62 வயது, வங்கிகளிலும் நிதி நிறுவனங்களிலும் சேர்த்து ஏறக்குறைய 26 கடன்கள் வாங்கியிருக்கிறேன், அதோடு நான் ஒருபோதும் பார்க்கப்போகாத ஒரு வீட்டின் மீது அடமானக் கடன், இந்தத் தேவடியாள் மகன்கள் எல்லோரும், நான் முதலில் செத்துவிட்டால் என்று, என்னிடம் காப்பீட்டுப் பாலிசிகளில் அவசர அவசரமாகக் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டார்கள் — தங்கள் குண்டியைக் காப்பாற்றிக்கொண்டார்கள். இதற்கிடையில், ஒருமுறை நீங்கள் செத்துவிட்டால், அரசு எல்லா வரி பில்களையும் அபராதங்களையும் ரத்து செய்துவிடுகிறது. வாரிசுச் சொத்து என்றால், விட்டுச்செல்ல என்னிடம் ஒன்றுமில்லை. என்னிடம் இருந்ததையெல்லாம், என் வாழ்க்கையில் சந்தித்த ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் கொடுத்துவிடுவதில் கவனமாக இருந்தேன் — ஆனால் 'கொஞ்சம் கொஞ்சமாக' என்ற விதிப்படி."

"கேள்விக்கும் என் ஆர்வத்துக்கும் மன்னியுங்கள், ஆனால் இந்த 'கொஞ்சம் கொஞ்சமாக' என்பது என்ன? பணமா, ஒருவேளை?"

"இல்லை, நண்பரே. அன்பு மட்டும்தான் — ஆனால் திரும்பி வராத அன்பு, அவர்கள் உங்களை இந்த

உலகத்துக்குக் கொண்டுவரும்போது வாழ்க்கை எப்படியோ அப்படியே.”

அவர்கள் இருவரும் வாய்விட்டுச் சிரித்தார்கள், நானும் சேர்ந்துகொண்டேன். பிறகு அவர்கள் என் பக்கம் திரும்பி நான் என்ன நினைக்கிறேன் என்று கேட்டார்கள்.

“பகிர்ந்துகொண்டதற்கு நன்றி, நீங்கள் இருவரும் என்னைப் பார்க்க முடிவதில் எனக்கு மகிழ்ச்சி, ஏனென்றால் நான் வெறும் ஒரு பேய்தான். இந்தக் கணத்தில் நம் கண்கள் சந்திக்கின்றன என்றால், நீங்கள் இருவரும் சரியான பாதையில் இருக்கிறீர்கள் என்று பொருள், தந்தையின் வீட்டுக்குச் செல்லும் பாதையில்.”

அவர்கள் துள்ளி எழுந்தார்கள், தங்கள் விரைகளைப் பற்றிக்கொண்டார்கள் — கெட்ட சகுனத்தை விரட்டும் பழைய இத்தாலியத் தாயத்துப் பழக்கம் — கால்கள் கொண்டுபோகும் அளவுக்கு வேகமாக ஓடிவிட்டார்கள்.

என் சின்னக் கேலி நகைச்சுவையை முடிக்கக்கூட எனக்கு நேரம் கிடைக்கவில்லை, வெறும் அந்தச் “சொற்பொருள் முன்னோட்டத்திலேயே” அவர்கள் பயத்தில் சரிந்துவிட்டார்கள். வார்த்தைகள் எவ்வளவு வலிமையானவை என்று அப்போதுதான் புரிந்துகொண்டேன்.

இப்போதும் இனிமேலும் நான் அதிகக் கவனமாக இருக்கத் தொடங்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன், ஏனென்றால் எனக்கும் ஒரு பேயைச் சந்திக்கும் அபாயம் இருக்கலாம் — ஒருவேளை அவன்

என்னிடம் கேட்கலாம், வலையில் உள்ள மக்களைச் சந்திக்க ADS-க்கும் SEO-க்கும் பணம் கொடுக்க வேண்டுமா, அல்லது நான் செய்ததுபோலச் செய்ய வேண்டுமா: அவை இல்லாமல்.

Ferdinando